

Läsartext: Idrottsföräldrar ska inte lägga sig i barnens träningsupplägg och speltid

Jörgen Olsson vill att föräldrar till idrottande barn ska stötta utan att lägga sig i hur idrotten bedrivs. Bild: Mats Roslund

Vi föräldrar, vi ska stötta, inspirera, finnas tillhands och hjälpa våra barn på ett sunt sätt genom livet. Men ibland tycker jag att vårt föräldraengagemang går lite för långt och blir något helt annat än sunt.

Hela grejen har istället blivit att föräldrar "sopar banan" och ser till att barnen ska få en så "lätt" väg som möjligt i sin väg mot vuxenlivet, en väg som helst inte ska erbjuda något som helst motstånd eller hinder. Barnen ska helst inte behöva kämpa eller ta något eget ansvar alls under hela sin uppväxt, utan vi föräldrar bereder plats på ett sätt som vi tror gynnar våra barn. Vi ser detta mönster tydligt i idrottens värld, där föräldrars engagemang har gått över alla gränser.

Vi har idag inom idrotten föräldrar som lägger sig i sina barns fritidsaktiviteter i allt ifrån träningsupplägg till hur mycket speltid deras barn ska få, och såklart mycket mer därtill. Förstår inte dessa föräldrar vilken björntjänst de gör sina barn? Varför kan inte föräldrar bara vara föräldrar som uppmuntrar, berömmar och finns tillhands vid både med och motgångar? Att vara en närvarande mamma och pappa räcker mer än väl. Var går gränsen för hur mycket vi föräldrar ska lägga oss i?

Vi föräldrar ska vara vaksamma och se till att våra barn behandlas väl och inte mobbas eller utsätts för andra osunda attacker, men absolut inte lägga oss i själva verksamheten.

Vi har föräldrar som minsann vet hur idrott ska bedrivas på bästa sätt. Föräldrar som försöker gå in och styra upp en verksamhet helt utan egen idrottslig erfarenhet, varför gör man det? När man sedan vet att dessa barns föräldrar inte själva hade några större idrottsliga meriter eller referenser i bagaget, ja då blir man ännu mer förundrad över deras handlande och tillvägagångssätt. Min känsla är att barn och ungdomar idag inte behöver ta något större ansvar. Och varför ska de göra det? Mamma och pappa fixar ju allt!

Det kommer en dag då barnen växer upp och blir så kallade vuxna. Hur ska det gå för dessa barn och ungdomar när de en dag ska söka jobb, tala med myndigheter, bo på egen hand, fixa mat, betala räkningar och mycket annat som hör till ett liv som vuxen, när man fått allting utstakat av sina föräldrar?

Vi föräldrar kan inte "köpa" en karriär till våra barn. Vi kan inte alltid finnas där och ta hand om de så kallade obekväma besluten. Ibland måste ungarna själva göra detta. Så sluta "curla" era barn!

Det är inte farligt för era barn att ha tråkigt, att ha en motgång, att förlora, inte ha högsta betyg, inte ha det de senaste prylarna, inte vara bäst. Vi människor växer och utvecklas av olika typer av motgångar. Det är från det negativa som man får kraften och kreativiteten. Varför ska jag ha kraft och vara kreativ om jag alltid får allting serverat, det finns ju ingen anledning?

Vi föräldrar ska uppfostra med kärlek och se till att våra barn blir starka individer med god självkänsla, som kan visa empati för andra människor i vår värld. Då har vi kommit långt. Att vinna eller förlora en match har en mycket liten betydelse i det stora hela.

Jörgen Olsson

Jörgen Olsson är konsulent och tränare i Limhamns Brottarklubb. Var i slutet av 80-talet och fram till mitten av 90-talet landslagsman i brottning. Har varit idrottslärare och är pappa till tre flickor.